

عنوان مقاله:

بررسی و تحلیل اراده الهی از دیدگاه میرداماد

محل انتشار:

پژوهشنامه فلسفه دین، دوره 14، شماره 2 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

محمود صیدی - استادیار گروه فلسفه و حکمت اسلامی، دانشگاه شاهد، تهران، ایران

سید مصطفی موسوی اعظم - استادیار گروه الهیات، دانشگاه یاسوج، یاسوج، ایران

خلاصه مقاله:

آرای میرداماد در بحث اراده الهی را میتوان در سه بخش طرح کرد: 1: معناشناسی، 2: وجود شناسی و 3: تفسیر روایات دال بر فعلی بودن صفت اراده. در حوزه معناشناسی، بااستناد به ادله نقلی و عقلی، او قایل به تفاوت میان اراده الهی و انسانی شده و اراده الهی را علم به نظام اکمل و عنایت به تحقق آن تعریف کرده است. در ساحت جودشناسی، و بحث از ذاتی یا فعلی بودن صفت اراده، میرداماد ادله ای بر ذاتی بودن آن بیان کرده و به دنبال آن به مصادف دیدگاه کلینی در باب نفی اراده ذاتی در حق تعالی و نقد آن رفته است. در مقام سوم، میرداماد سعی در تبیین عدم تنافی دیدگاه خود با احادیث و روایات دال بر صفت فعل دانستن اراده و حادث بودن آن دارد. بدین منظور وی اراده را به دو اطلاق در نظر می گیرد، نخست معنای مصدری که اراده بدین معنا سازگار با ذات الهی و به معنای احداث و ایجاد شییی است، و گاهی نیز مقصود از اراده معنای فعلی است که همان فعلی است که فاعل آن را ایجاد می کند و در روایات اراده در این معنا منتزع از مقام فعل بوده و حادث است

کلمات کلیدی:

اراده الهی، صفت ذات، صفت فعل، میرداماد، کلینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/832788>

